

שני אנשים קובעים

עתה את גורלם

של מאות ואלפים

החיים ילמוות

האמהות אחוזות חרדה.

החדש השלישי של המלחמה התחיל - ועימו החדש השלישי של חרדה לאמהות רבות בישראל. הן ידעו כי בנייהן נמצאים בביירות - וכי יהיה תלויים עתה בחוטיהשערה.

חוטיהשערה התנועע בין שני אנשים, הקובעים ביניהם את גורל המדינה - ואת חייהם של מיליוני חילי צה"ל. אלפי פלסטינים ורבות לבנונים העלולים למות, אם תינתן הפקודה להסתער על ביירות המערבית.

לצפצף על הכד. מנוי וגמור עם אריאל שרון לשגר את החיי לים להסתערות הגדולה, שבלעדיה לא תיראה המלחמה - כפי שהוא חושש - כניצחון.

ככל שהתקרב הפיתרון המדיני לנסיגת אש"ף מביירות, וככל שראשי אש"ף עצמם נטו להסכמה עם השליח האמריקאי על נושא זה, כן גבר חוסר-הבלונות של שרון. השבוע הבין כי הוא מתקרב למועד סגירת-השער - או עכ"ש, או בכלל לא.

אך מנחם בגין היסט. בניגוד לשרון, המצפצף על העולם כולו, יודע בגין כי נוסף על המחיר ביימים עלולה ישראל שלם מחיר פוליטי עצום בעד מיבצע כזה. דעת-הקהל העולמית, שהחלה סיר לדת מישראל, עלולה לראות בה מדינה פושעת, פשוטו כמשמעו. דעת-הקהל משפיעה על הממשלות גם בארצות-הברית, ואין לדעת מי ראש לאילו תרומות עלול מצבה של ישראל להידרדר.

ההפגנות שנערכו השבוע בישראל אל עצמה (ראה להלן), והקולות שהגיעו בצינורות פנימיים והי חיצוניים מיחידות צה"ל, סיפקו גם הן למנחם בגין מוזן למחשבה, ולהיסוס.

שאר חברי הממשלה והכנסת אינם קיימים. הכנסת התפוררה, ועי תה אף אינה ממלא תפקיד של פרלמנט-בובות במישטר טוטלרי. הממשלה הפכה בגלוי אוסף מיקרי של אומריה-הון. שני אנשים - הם קובעים, לא

יכולה להיות עובדה נוראה יותר לעיניה של אם ישראלית, היודעת כי בנה נמצא, אי-שם, בצפון.

המילחמה

הכיבוש החדש

תושבי ג'זניה התעוררו

בבוקר ונכחו לדעת

כי החל כיבוש חדש.

תושבי ג'זניה הם השומן והסולת של החברה המארונית בלבנון. בי-עיר-הנמל הפורחת, שהפכה מעין עיר-הבירה של המיני-מדינה הנורצית בצפון לבנון, מתרכזים גור לי העשירים של המדינה, סוחרים זאנשי המיקצועות החופשיים, יחסם של אלה לצה"ל היה, עד כה ברור, וכמעט אחיד: על צה"ל לעשות את העבודה השחורה של הוצאת הפלסטינים מביירות המערבית, ואחר-כך ללכת הביתה.

כפי שאמר אחד מהם, שהביע את דעת הרוב המכריע: „הרשינו לי פלסטינים לבוא הנה, והם הפכו לי כובשים, קראנו לסורים כדי להוציא את הפלסטינים, והם הפכו לכובשים. עכשיו קראנו לישראלים כדי להוציא את הסורים והפלסטינים, ואנחנו אוהבים אותם, אבל אם יישארו כאן ויהפכו לכובשים, נשאנו גם אותם.“

השבוע ראה אותו איש מחזה, שבוודאי גם לו לחשוב, **רא להתבלט!** עד כה לא היו תה נוכחות גלויה של צה"ל בג'זניה.

על-פי דרישתו המפורשת של בשיר ג'מיל מפקד הפלאנגות השליטי-המועד של לבנון מטעם ישראל, נמנעה נוכחות בולטת כזאת, חיילים בודדים נראו מדי פעם בשטח, כתירי, רוב הישראלים שביקרו במקום לבשו בגדים ארציים, הם התבקשו לבוא במכוניות בעלות מיספרים לבנוניים ולא להתבלט.

כי בשיר ג'מיל אינו מעוניין שהנוכחות הישראלית תיראה כיבוש - וכי מועמדותו שלו ל-תפקיד נשיא-המדינה, הנתמכת ב-מרץ עליידי אריאל שרון, תיראה כמעשה-כפיה של הכובש, ג'מיל הבן אינו רוצה להיראות כקוויזר לינג, המקבל את השליטון מידי כובש זר, ואביו, פייר ג'מיל, מייסד מרפלת הפלאנגות, מתנגד לכך עוד יותר.

יתר על כן, כדי לקבל את השייטון - ועל אחת כמה וכמה כדי להחזיק בשליטון לאורך ימים -

זקוק ג'מיל לתמיכת העדות הר אחרות, ככל שייראה יותר כסוכן ישראלי, כן יפחת הסיכוי שלו להחזיק מעמד.

בעיניה גסה. השבוע, בבעיטה גסה אחת, הפך אריאל שרון את הקערה על פיה.

ביום הראשון בבוקר הצטוו יחידות רות צה"ל לכבוש את ג'זניה בריש גלי, הן פלשו לעיר בצורה גלויה, תפסו בה עמדות, הדרו למחנה של הצבא הלבנוני, דחפו את המפקד הצידה ונתנו לו פקודות גסות: ל-חסום את מינחת המסוקים של הצבא הלבנוני, להניח לישראלים לעשות במקום כראות-עיניהם.

ההמשך התנהל מאחרי הקלעים, התוצאה היתה כי כעבור כמה שעות הסתלקו היחידות מהמקום, אך הלקה נשאר גלוי לעיני הר לבנונים: אין כיבוש עדן, העדינות יכולה להימשך רק כל עוד פועלים אנשי-המקום לפי האינטרסים של הכובש, כאשר מתעוררת סתירה, אין לכובש ברירה, לאל לחשוף את אגרוף-הברזל שלו.

כך קרה השבוע, אריאל שרון חשש שמה ינחתו קצינים אמריקאים וצרפתיים במקום, כדי ליצור עובדה מגמתית של קיום כוח רבי-לאומי בלבנון, ממשלת-לבנון, הי מעמידה פנים כאילו היא פועלת באופן עצמאי תחת הכיבוש הישראלי, מעוניינת בבואו של הכוח הזה, שרון מתנגד לכך בהרפות, כי עדיין לא יותר על חלומו לכיבוש את מערב-ביירות, (ראה לעיל). **ההשפיה על עפרי.** התוצאה: החברה המארונית הגבוהה מינה עתה כי צה"ל נמצא במקום ככור

הפגנת „הוועד נגד המלחמה בלבנון“

רד אלינו אוורון ונפציץ את לבנון / נילחם בשביל שרון / נחזור בתוך ארנון.

לול להיות סימן לבאות, אם אכן יצליח אריאל שרון לה של את המנהיגות המתונה ש אש"ף, שחיסלה בשנים האחרונות בהדרגה את הפעילות הטרוריסטית של קבוצות פלסטיניות, עלול ה טרור להיראות לצעירים פלסטיניים רבים כדרך אחרונה לשמיר על הקיום הפלסטיני. העולם כולו - על מטוסיו, נמלי-התעופה שלו מוסדותיו הישראליים והיהודיים - עלול להיות לשדה-קרב טרוריסט אדיר. המומחים למלחמה-בטרור במ דינות השונות כבר נערכו לקרא אפשרות זו, האורות האדומים דול קים עתה בעשרות בירות עולמיות

הפגנות

לא רוצים למות

בביירות

אלפים צעדו בירושלים ובתל-אביב נגד המשן

המלחמה בלבנון

ההמונים, שצעדו ברחוב אבן גבירול בתל-אביב במוצאי-השבת שעברה, הרשימו את העומדים מ שני צידי הכביש, בהגמונית שעו כב ברחוב ארלוזורוב, עד שהצו עדים יעברו את הצומת, קרא **„ואללה, יש פה אנשים בלי-סוף! במלאת חודשים למלחמה בצ פון, שאיש לא רואה לה סוף, רא הוועד נגד המלחמה בלבנון להפגנת-ההמונים בתל-אביב, הווע היה הראשון שיוזם בצורת-המוני נגד המלחמה בכיכר-מלכי-ישראל בתל-אביב, לפני יותר מחודש. ה פעם הוא החליט על פעולה מקו רית: הפגנה צועדת, שיצאה מרחבת היכל התרבות, עברה או רחוב אבן-גבירול עד סופו, ליו הרקון.**

ההרגיש בבית. קרוב לעשרו אלפים איש נעצו לקריאת הוועד בראש צעדו יעקב ואני גוטרמן מ קיבוץ העוגן, שבנם רז נפל בעו כיבוש הבוספור (הטגס הזה 2341) אחריהם צעדו קבוצות של מפגינים גדולה המרשים של ההפגנה יצר ל שעה את הרושם כי הרחוב התל אביבי כולו מתנגד למלחמה, אמו על כך אחד המפגינים: „סוף-סוף אני מרגיש כמו בבית.“

יומיים לפני-כן נקטו אנשי שלום עכשיו בשיטה דומה, אלפני מהבריהם צעדו ברחובות ירושלים עד ללישכת ראש-הממשלה וקרא לממשלה שדנה באותה שעה בליי שכה לא להיכנס למערב ביירות. ערב הצעדה בתל-אביב קיבלו חברי הוועד תרומה מעניינת, ה ציירת תמר גטר, שעבודותיה הו שחתו בפיוץ בביאנלה, בלונציה הרמה את כספי הפיצויים שקיבלו לפעילות הוועד, תוך הדגשה שי גם אם פלסטינים הם שעשו זאת אין היא כועסת עליהם.

בש, וכי אין סיכוי רב שייסוג מל-בנון בעתיד הנראה לעין, הבנה זו תביא בהכרח להתהלת השינוי בי יחס לצה"ל, גם עד עכשיו נקטו קציני הצבא הלבנוני וראשי הממשל הלבנוני הרישמי יחס דורש-שמעי כלפי ישראל, יש קצינים המתייחסים בידי דות בולטת לצה"ל (ראה עמוד 16) - אבל הם החריגים, היחס הכללי הוא קריר וניטרלי, ולפעמים עויין, אחרי מאורעות השבוע, שהעליו בו את הצבא הלבנוני והשפילו או תו עד עפר, עלול יחס זה להידרדר במהירות.

מי מעוניין

מי מעוניין ברגע זה

במעשי-פושע אנטי-ישראליים

ברחבי העולם?

מי שפותח כיום באש על ישראל לים או יהודים בעולם, מחוץ ל-איור-הקרבנות בלבנון, משרת את אריאל שרון.

שרון מעוניין למנוע את הפיתרון המדיני של בעיית הנסיגה של אש"ף מביירות (ראה לעיל), הוא מחפש בנרות תירוצים כדי לשכנע בהם את דעת-הקהל בישראל ובעם היהודי שיש לפתוח במיבצע צבאי, שלא יהיה אלא מחקי-דמים, מי שפותח ברגע זה באש על בית-כנסת יהודי, על מיסעדה יהודית או על נציגות ישראלית - בקיטש לעורר לשרון במשימה זו, כשם שההתנקשות בחיי השגריר הישראלי בלונדון איפשרה לשרון לפתוח במלחמת-לבנון כולה, **ימין ישמאה.** מי מעוניין בכך ?

בוודאי לא אש"ף, כאשר בוצע השבוע מעשה-הטרור מחפיר בריר בע היהודי בפאריס, היה נציג אש"ף בעירייה-אורות, איבראהים סוס, שנצגיו נקטל לפני ימים אחר דים בהתנקשות, בין הראשונים שי גינו אותו.

לעומת זאת, מעוניינים במעשה כזה כל הגורמים הערביים המבקי שים את חיסול האגף המתון של אש"ף, בהנהגת יאסר ערפאת, כדי להמליד תחתיו מנהיגות קיצונית, בין השאר: אירגון-הטרור של אביר נידאל, הנתמך לסירוגין עליידי ממשלות בגדאד ודמשק, אירגון זה הוא שביצע גם את ההתנקשות בשגריר הישראלי בלונדון.

גורם אחר, המרים עתה ראש: הקבוצות הטרוריסטיות האירופי יות, המבקשות תמיד תירוץ לפעור לה כלשהי, קבוצות אלה, מן הר ימין הקיצוני האנטי-ישראלי והשכמאל הקיצוני המארכסיסטי, מתעודדות מן הסלידה הכנה, הקיימת כיום בי רחבי העולם המערבי ממשעי מני הם בגין ואריאל שרון, הן מבקי שות לנצל מצב-כירוח זה עליידי פי עולות-טרור העשויות לזכות בפרי פולאריות.

אירות אדומים. זוהי תופעה חולפת, אך חידוש מעשייה-טרור עי

ציק

לחיים!